Lê Thị Mỹ Công

Tên cũng là bút hiệu
Sinh quán: Sài Gòn
Hiện đang cư ngụ tại: Plano, Texas, USA

Như giọt nước hòa vào dòng sông
Đời ghềnh thác; an hòa mênh mông...
Góp vui chung làm niềm vui nhất
Mỹ Công!

Xuân Hồ

Gió xuân xao lòng nước lênh loang...

Thuyền khơi xa hồ sóng mênh mang...

Vầng dương soi ngào ngạt ánh chiều vàng...

Cùng ngân nga dào dạt mấy cung đàn ...

Thuyền thênh thang hồ trong đôi mắt trông...

Đàn phong như cùng vọng tít mây ngàn…

Rừng thông ru hòa điệp khúc tình tang…

Lê Thị Mỹ Công

Qua Ngõ Trúc

Nhàn nhạt nắng vàng
Sầu vương ngọn trúc
Gió thoảng vi vút
Tiếng sáo mục đồng
Êm êm trời hồng
Khói nhà ai tỏa
Lam chiều hoàng hôn

Ai về cô thôn
Chiều qua ngõ trúc
Vút ngọn lả chào
Giữa lời xạc xào
Gieo thêm tĩnh lặng
Khoảng trời tịch liêu!

Chiều qua ngõ trúc
Rợp bóng ngang đầu
Ngỡ lạc đường vào
Thời nào Thuấn Nghiêu

Chiều qua ngõ trúc
Ríu rít chuyền cành
Dăm đôi chim sẻ
Hót bài tình quê!

Lê Thị Mỹ Công

Nhớ Quê Hương Thương Khóc Bằng Thơ

(Tặng Phan Ni Tấn; tác giả "Lời Quê Góp Nhặt")

Chèn đét ơi!
Thơ chi mà mùi
Như "xuống câu vọng cổ!"

Ới! Cái anh nông dân miền châu thổ
Quần xăn tới gối
Luôn vác cuốc, với cầm cày...
Lời chân chất thật ngây
Nói năng dục dặc ...
Nhưng đậm đà... tình thiệt...
Vậy mà,
Đời sao cay nghiệt...
Đẩy anh đi biền biệt...
Mần sao anh không nhớ miệt vườn?

Anh nói nhớ cô nường...
Là chính thiệt lòng…
Thương lắm nỗi quê-hương...
Nên mỗi khi buồn... mượn cớ...
Nhớ quê hương…
Anh thương khóc bằng thơ!

Lê thị Mỹ Công

Nếu…

Cứ giả tỉ những lời thơ ấy
Anh viết là để tặng em

Trang giấy vô tư
Con chữ im lìm
Mà gió nổi…
Thác ghềnh …
Đổ vào tim réo rắt!

Ơi!!!
Nếu như lời thơ ấy
Cho em
Thì,
Mây gió ơi!
Như chấp cánh
Em bay…
Cùng vũ trụ hằng quay!
Đẩy nhịp đời
Rộn rã!

Dẫu mưa và gió
Thêm xanh và trong
Kìa!
Đất và trời
Sau cơn mưa…..

Lê Thị Mỹ Công

Quay Lại Nhé!

Quay lại nhé!
Dòng sông ơi, thuở ấy...
Trả cho tôi
Thơ dại ngày nào...
Trả cho tôi
Dòng cuồng lũ xôn xao
Bầu nhiệt huyết ... trào dâng: Hồn Tuổi Trẻ!

Quay lại nhé!
Bước trần gian... khe khẽ...
Trân trọng từng...
Nhịp thở thời gian..,
Góp nhặt từ đầu
Khắc đậm những yêu thương
Và hoàn tất những điều dang dở!

Quay lại nhé!
Con tim yêu lạc lối!
Kẻo đường về...
Đơn độc!
Mỗi mình thôi!

Quay lại nhé!
Dẫu mọi điều quay lại
Tôi hân hoan đón nhận
Cuộc đời tôi!
Dù biết trước
Vui với buồn không ít!
Xin miễn một điều
Đừng lạc lối tình yêu!

Quay lại nhé!
Đường đời bao nhiêu hướng...
Nẽo đi về chỉ một mà thôi! ***Lê Thị Mỹ Công***

Hồi Quy

Em mang con tim yêu thương
Độc hành vô định…
Đường quê ngộp gió…
Thương cò cánh bạt vô phương!

Làn gió vấn vương…
Nắng xuân!
Ngọt hương lúa mới
Trải thảm vàng…
Bát ngát giáp trời xanh…

Em mang con tim yêu anh
Tìm về đồng nội…
Thị thành và khối tình đơn
Bỏ hết sau lưng
Một thời hồn thơ dậy sóng!

Tình yêu khi là nắng…
Tình yêu khi là mưa…
Tình yêu khi là gió…
Cho bốn mùa mộng mơ!

Em mang con tim đau thương
Hong vàng khô nắng
Lộng gió hương quê
Lọc suốt tim trong!

Mong sao con tim yêu thương
Nhẹ nhàng thơ thới
Yêu cỏ
Yêu cây
Yêu đời biết mấy!

Và thôi đừng…
Không chỉ yêu anh! ***Lê Thị Mỹ Công***

Cõi RiêngThơ

Cõi thơ tôi chỉ còn tôi
Mơ hồ nghe lá thu rơi chuyển mùa
Ngắm trời nhàn nhạt sao thưa
Thương sao hôm mãi sáng đưa dẫn đường

Mênh mông đời cõi vô thường!
Ai đem thơ dệt mộng hường làm chi?
Thênh thang trời đất vô vi!
Mộng vẫn là mộng, mơ thì vẫn mơ!

Để người lạc cõi riêng thơ
Lắng nghe trong gió phất phơ bên thềm
Ngọt ngào thơ mãi êm đềm…

Lê Thị Mỹ Công

Còn Hát Ru Đời

Chớ hỏi vầng trăng che khuất đâu
Đêm sao dìu dịu dấu ngọt ngào
Không gieo nên nỗi niềm cay đắng
Không chuốt thơ vào vị chát chua!

Hoài giữ cho nhau dẫu một mình
Bao lời ca đẹp ý thơ xinh
Chẳng đem mật trút vào biển sóng
Mà hóa thân ai kiếp dã tràng

Đêm trổ muộn màng sao trên cao
Xa xót ngời đêm bao lao đao…
Mây bốn phương đời sao kiêu bạc?
Một thoảng hương nào đâu biết đâu?
Chút phong vị ngọt hóa nhiệm mầu
Ngân tiếng tơ lòng khơi suối nhạc…
Còn hát ru đời… sau mãi sau…!

Lê Thị Mỹ Công

Như Lá Vàng Trước Gió Mùa Thu

Như biển cả bao la…
Mưa gió xuống đời ôm trọn…
Mẹ trở thành chiếc lá mùa thu…

Mùa thu ơi! Mùa thu ơi!
Giăng mắc ngàn nơi giọt mưa rơi..
Thinh không trời lại đem thu tới!
Xám ngắt hồn tôi trĩu nỗi buồn…

Mẹ của con ơi! Ơi mẹ ơi!
Thu của đất trời, chẳng để riêng…
Bao sương thu nhuộm, phai màu tóc!
Biết mấy thu rồi? Đến nữa chi?

Mẹ của con ơi! Mưa thu ơi!
Nhớ thoáng cuối vườn manh áo tơi…
Mặc cho mưa gió phủ xuống đời!
Mẹ trong biển cả mưa trời lộng…
Chăm chút vườn: xanh tốt đời con!

Mùa thu ơi! Mùa thu ơi!
Lá đổi màu, lá rụng ngàn nơi!
Thôi thu đừng đến! Thu đừng đến!
Con biết lấy gì chắn gió mẹ: mùa-thu?

Lê Thị Mỹ Công

Tiếng Lòng Một Người Cha

Thuở con vừa biết nói,
Thường bập bẹ đến với ba:
"Ba ba của con, là con ba của ba"
"Ba! Ba! Cây lược của ba,
Là cây lược của ba"!

Nhỏ mà lý sự...
Thế nhưng ba:
"Vui, vui quá!
Ấy chăng là một bước tiến của con!"

Ba lại ôm con,
Với tay, xé tờ lịch nhật
Dùng lược con đưa
Thổi nhạc con nghe…

Tiếng nhạc...
Ơi! Đứa bé...
Trong những lần nghe nhạc đầu đời…
Nhạc cụ thô sơ
Vui sao, càng thắm thía...

Thương mãi niềm thơ ngây...
Còn tận đến hôm nay...
Bé xưa nào có hay
Mãi mãi hồn chan hòa
Tiếng lòng một người cha!

Lê Thị Mỹ Công

Điều Ước Mơ Không Thể

Em mồ côi bụi đời
Thẩn thơ qua lối này…

Dưới nón nghiêng tơi tả
Ẩn "hai vì sao xanh"!
Một nỗi buồn mong manh…
Che ngang trời mây xám…
Bước chân chiều chậm chạp…
Em sẽ về nơi đâu?

Chim chiều bay về tổ
Hót líu lo đầu cành
Đăm đăm… em đứng ngắm…
Mẹ mớm mồi chim con!

Lê Thị Mỹ Công

Thơ Viết Cho Thơ

A ha!!! Vừa đọc được bài thơ....
Dẫu thơ diễm tình… không dễ sánh...

Thơ… thả vào thơ…
Lời tâm tình… sóng sánh…
Hóa mừng vui… bát ngát hương đời!

Có những niềm vui bay giữa cõi trời
Ai bắt được sẽ là người hạnh phúc!
Rất giản đơn… dành riêng người hiểu được
Nét đẹp từ tâm, vẻ đẹp trong hồn...

Có hy hữu gặp giữa đời hiếm quý!
Ươm tình thân… bừng nở đóa hoa đời!

Lê Thị Mỹ Công